Wasser. Acc. mit कर् oder दा *einem Verstorbenen* (Gen.) *die Wasserspende darbringen*. Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — *c*) *Wasser*, so v. a. *Regen*. — *d*) *das Wasser der Augen, Thränen*. — *e*) *eine best. hohe Zahl*. — *f*) *ein angebliches Metrum*.

सलिलकर्मन् n. *die einem Verstorbenen dargebrachte Spende*.

सलिलकुक्कुट m. *ein best. Wasservogel*.

*सलिलकुत्तल m. *Blyxa octandra*.

सलिलक्रिया f. = सलिलकर्मन्.

सलिलचर m. *Wasserthier*.

सलिलचरकेतन m. *der Liebesgott* Daçak. (1925) 130,1.

सलिलज 1) Adj. *was im Wasser entsteht, — lebt*; Subst. *ein solches Wesen*. — 2) m. *Muschel*. — 3) *n. *Lotusblüthe*.

*सलिलजन्मन् *Lotus*.

सलिलत्व n. Nom. abstr. zu सलिल *Wasser*.

सलिलद m. 1) *Wasserreicher* (ein best. Amt). — 2) *Wolke*.

सलिलदायिन् Adj. *Regen bringend*.

सलिलधर m. *Wolke*.

सलिलनिधि m. 1) *das Meer* Çiç. 16,82. — 2) *ein best. Metrum*.

सलिलपति m. Bein. Varuṇa's.

सलिलपवनाशिन् Adj. *nur Wasser oder Luft geniessend*.

*सलिलप्रिय m. *Schwein*.

सलिलभय n. *Wassergefahr, Ueberschwemmung* Varâh. Bṛh. S. 3,37.

सलिलभर m. *Wassermasse, Teich* Spr. 7743. v. l. Bhâm. V. 2,147.

सलिलमय Adj. *aus Wasser bestehend*.

सलिलमुच् m. *Wolke* Bâlar. 172,18.

सलिलयोनि m. Bein. Brahman's.

सलिलराज m. Bein. Varuṇa's.

सलिलराशि m. *das Meer* Çiç. 11,45.

सलिलवत् Adj. *mit Wasser versehen*.

सलिलसंवात Adj. TS. 4,4,12,3 nach dem Comm. सलिलाप्येन वायुविशेषेणानुगृहीतः.

सलिलसक्त *ein Napf mit Wasser* 217,30. 218,6.

सलिलस्तम्भिन् Adj. *das Wasser hemmend, — festbannend* Vṛṣis. 87,13.

सलिलस्थलचर m. *ein im Wasser und auf dem Festlande lebendes Thier, Amphibie*.

सलिलाकर m. 1) *Wassermenge*. — 2) *das Meer*.

सलिलाञ्जलि m. *zwei Handvoll Wasser als Todtenspende*.

सलिलाधिप m. Bein. Varuṇa's.

सलिलार्णव m. *das Meer*. °शायक Adj. (Vishṇu) Vishṇus. 1,52.

सलिलालय m. dass.

सलिलावती f. N. pr. einer Oertlichkeit VP.^{2} 2,165.

सलिलाशन Adj. *nur Wasser geniessend*.

सलिलाशय m. *Wasserbehälter, Teich, See* 220,5.

सलिलाहार Adj. *nur von Wasser sich nährend*.

सलिलेचर Adj. *im Wasser lebend*.

सलिलेन्द्र m. Bein. Varuṇa's. °पुर n. *seine Stadt*.

*सलिलेन्धन m. *das am Südpol gedachte Höllenfeuer*.

सलिलेश m. Bein. Varuṇa's.

सलिलेशय Adj. *im Wasser liegend* (auch als Kasteiung).

सलिलोच्चय Adj. (f. आ) *wasserreich* MBh. 3,88,9.

सलिलोद्भव 1) Adj. *aus dem Wasser hervorgegangen*. — 2) m. *Muschel*. — 3) n. *Lotusblüthe*.

सलिलोपजीविन् Adj. *vom Wasser seinen Lebensunterhalt habend* (Fischer u. s. w.).

सलिलौकस् Adj. *im Wasser lebend*.

सलिलौदन m. n. *im Wasser gekochter Reisbrei*.

सलीग Adj. s. u. सलिग.

सलील Adj. (f. आ) 1) *spielend*, so v. a. *sich nicht weiter anstrengend*. °म् Adv. mit und ohne इव *mit der grössten Leichtigkeit*. — 2) *höhnisch*. °म् Adv. — 3) *coquet*. °म् Adv.

सलीलगजगामिन् m. N. pr. eines Buddha.

सलून m. *ein best. Wurm* oder *Parasit*.

सलेक m. N. pr. eines Âditja.

सलेप Adj. *mit fettigen Stoffen* Kâtj. Çr. 7,5,17.

सलैस् in अपसलैस्.

सलोक Adj. 1) *denselben Weltraum bewohnend wie* (Gen. oder Instr.). — 2) *sammt den Leuten, — Bewohnern*.

सलोकता f. Nom. abstr. zu सलोक 1). Mit Gen. (Gaut.), Instr. oder im Comp. vorangehend.

सलोक्य Adj. = सलोक 1), mit Gen.

सलोभ Adj. *habgierig* Kathâs. 121,101.

सलोमधि m. N. pr. eines Fürsten. Man könnte auch स लो° trennen.

सलोमत्व n. Nom. abstr. zu सलोमन्.

सलोमन् Adj. *nach demselben Strich laufend, congruent*.

सलोहित Adj. (f. आ) 1) **gleiches Blut habend*. — 2) *blutroth gefärbt* MBh. 3,155,5.

सल्य und सल्यक in विसल्य und विसल्यक.

सल्लकी f. s. u. शल्लक.

सल्लकीय s. शल्लकीय.

सल्लक्षणतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

सल्लक्ष्य n. *das rechte, richtige Ziel*.

सल्लङ्क m. भट्ट° N. pr. eines Dichters Schönberg, Kshem. 8.

सल्लाप m. häufiger Fehler für संलाप, z. B. Prij. 18,16.

सल्लोक m. Pl. *gute Menschen*.

सल्व m. Pl. N. pr. eines Volkes. Vgl. शल्व.

सल्क m. N. pr. eines Mannes. Auch सल्ल geschrieben.

सल्कण m. desgl. Auch सल्लण geschrieben.

1. सव 1) m. *Kelterung, Pressung des* Soma. — *b*) **offspring, progeny*. — *c*) **der Mond*. — 2) *n. *a*) *the juice or honey of flowers*. — *b*) *sprinkling the juice of the acid Asclepias*.

2. सव 1) Nom. ag. *der Heissende, Anreger, der Befehlende*. — *b*) **die Sonne*. — *c*) *Antrieb, Anregung, Geheiss, Befehl*. — 4) *Belebung* (*die von* Savitar *ausgehende Wirkung*). — 5) in den Brâhmaṇa *gewisse Opferhandlungen, mit welchen die Weihung* (अभिषेक) *zu einer best. Thätigkeit oder Würde verbunden ist: Einweihung, Einsetzung, Bestellung, Inauguration*. — 6) Bez. *gewisser Darbringungen*. — 7) *Opfer* überh. — 8) *Jahr* in बक्र°.

सवंशा f. *eine best. Pflanze*.

सवकाण्ड n. Titel des 5ten Buches im Çat. Br.

*सवचन Adj. = समानवचन.

सवत्य Adj. = सवात्य Maitr. S. 4,3,8 (47,19).

सवत्स Adj. (f. आ) 1) *mit dem Kalbe*. — 2) f. *trächtig* (Kuh) Hemâdri 1,478,4.

सवथ m. N. pr. eines Mannes.

1. सवन n. 1) *Kelterung des* Soma (nach dem Ritual dreimal am Tage). — 2) *der gekelterte Saft* und *dessen Libation*: Soma-*Fest, Festgelage; Opfer* überh. Çiç. 14,16. — 3) पुंसः सवनम् = पुंसवन. — 4) Pl. *die drei Tageszeiten: Morgen, Mittag und Abend* Gaut. 19,15. 22,6. — 5) *Zeit* überh. — 6) *eine zu den drei Tageszeiten erfolgende Abwaschung*.

2. सवन n. *das Antreiben, Heissen, in Bewegung Bringen*.

3. सवन m. 1) *Feuer*. — 2) **der Mond*. — 3) *eine best. Hölle* VP. 2,6,2. — 4) N. pr. eines Sohnes *a*) des Bhṛgu. — *b*) des Vasishṭha. — *c*) des Manu Svâjambhuva. — *d*) des Prijavrata.

4. सवन Adj. (f. आ) *nebst Wäldern*.

सवनकर्मन् n. *Libation*.

सवनकृत् Adj. *eine Libation veranstaltend* Çat. Br. 3,2,4,40.

सवनगत Adj. *der sich zu einer Libation anschickt* Âpast. 1,24,6.

सवनपङ्क्ति Adj. *von fünf Libationen begleitet* Ait.